

اشاره

سیستم بانکی ما شبیه بیماری شده است که هر کس برایش نسخه‌ای می‌نویسد و به تدریج همه دکترها جوابش خواهند کرد! در حالی که در شرایط کوئی، بانکداری اسلامی جزو بخش‌های روبه‌رشد در بازارهای مالی خاورمیانه و دیگر نقاط دنیا همچون اندونزی و مالزی شناخته شده و از دیدگاه غربیان نیز اهمیت زیادی پیدا کرده است، چرا بانکداری بدون ربای ما به چنین وضع اندوهباری مبتلاست؟ گزارش‌های موافق حاکی از آن هستند که در طول ۲۰ سال گذشته، در حالی که ما در حال درجات درجه بوده‌ایم، بانکداری اسلامی دیگران با بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار سپرده در بیش از ۵۰ کشور جهان فعال بوده و رشد چشمگیری داشته و بیش از یکصد نهاد بانکی اسلامی هم در این زمینه با سریع‌تری فعال بوده‌اند، و همه‌شان هم به خوبی کار می‌کنند، یعنی هم سود می‌برند و هم سود می‌رسانند و خدمات می‌دهند. پس چرا وضع ما چنین است؟

واقعاً کمی بیندیشیم و مسوولانه‌تر با موضوع برخورد کنیم.

طرح ارایه شده از سوی دکتر طهماسب مظاہری درباره تبعیت نرخ بهره یا نرخ سود بانکی از نرخ تورم، یکی از حرف‌های تازه‌ای است که چالش‌های فکری قابل توجهی را به دنبال داشته است. بازتاب‌ها و ارزیابی این طرح، موضوع ویژه این شماره از مجله است. بخوانید و برای شفای این مرض دعا کنید!

سردبیر

بازتاب‌های طرح ریسیس جدید

مروی بر نظریات مخالف - وگاهی موافق - درباره اتصال نرخ سود بانکی به نرخ تورم

قرض الحسن از عملیات مبتنی بر عقود سود اسلامی قرار داده است.

حرف تازه‌تر

اما حرف تازه‌تر مظاہری هنگامی به زبان آمد که حکم ریاستش بر بانک مرکزی صادر و ابلاغ شده بود. بنابراین، حرف تازه‌ترش رنگ و بوی مسوولانه‌تر و کاربردی‌تر دارد. درواقع، وی در این مرحله طرح وسیعتری را ارایه کرد که علاوه بر بحث‌های نظری راجع به ضرورت بازنگری در قانون عملیات بانکی بدون ربا، به ابعاد دیگر، از جمله ساختارها و روش‌های اجرایی سیستم بانکی نیز توجه کرده و به‌طورکلی، تحول در سیستم بانکی را در مدنظر قرار داده است. این طرح که به عنوان طرح ۱۵ گانه معروف شد، پس از مروی بر چگونگی شکل‌گیری قانون عملیات بانکی بدون ربا و اقدامات اولیه برای حذف ربا از عملیات بانکی، به شرح ویرگی‌های این قانون پرداخته و سازوکارهای قرض الحسن، تجهیز منابع، اعطای اعتبارات و تسهیلات، عقود اسلامی، نقش بانک‌ها در بازار پول و بازار سرمایه، رابطه بانک با مشتریان و سپرده‌گذاران، اهمیت نظارت و ضعف امکانات نظارتی بانک‌ها، اتحادات نظری و عملی از مبانی بانکداری بدون ربا... بسیاری از دیگر مسایل را تشریح

پیوند تازه

انتصاف طهماسب مظاہری به ریاست کل بانک مرکزی در ۱۴ شهریور امسال که فقط چند روز با سالگرد تصویب قانون عملیات بانکی بدون ربا فاصله داشت و هنوز هم مقارن هفته بانکداری اسلامی به حساب می‌آمد، بار دیگر گره پیوند او با سیستم بانکی را محکمتر کرد و دست تقدیر نشان داد که این هر دو به یک طالع زاده شده‌اند. بنابراین، اگر طالع این دو شهریورزاده مدد کند، چه خواهد شد!

دکتر طهماسب مظاہری که از مدت‌ها پیش شایعه انتصابش بر سر زبان‌ها افتاده بود، قل از این انتصاف و در حالی که مدیرعامل بانک توسعه صادرات بود، به صورت‌های مختلف مقدمات خیز بعدی را فراهم می‌کرد و از جمله این مقدمه‌سازی‌ها، تهیه مقاله‌ای بود تحت عنوان "الگوی جایگزین برای نظام بانکی کشور" که در هجدهمین همایش بانکداری اسلامی در شهریور ۱۳۸۶ ارایه شد. وی در این مقاله نشان داد که نسبت به عملکرد نظام بانکی در بیست و چند سال گذشته انتقاد دارد و تجدیدنظر در قانون عملیات بانکی بدون ربا را ضروری می‌داند. وی عدم موفقیت بانک‌ها در این دوره را ناشی از عدم امکان ترکیب عملیات بانکی با عقود اسلامی دانسته و به همین علت، الگوی جایگزین خود را بر مبنای تفکیک عملیات

دکتر مظاہری با خوشبینی ادعای کند که طرح جدیدش، بانک را در جای خود قرار می‌دهد و ثبات و رشد و آرامش را برای هر سه عامل سپرده‌گذار، بانک و مشتری فراهم می‌کند.

خودش را دارد و برای بازپرداخت آن وام، باید توافق مناسب با آن شرایط نمود.

(۱۳-۷) در قرارداد وام، اگر کسی موجب کاهش ارزش مال یک فرد شود، نسبت به جبران خسارت وارد متعهد است. در یک شرایط تورمی، دولتها عامل تورم هستند.

دولتها از دو طریق عامل تورم هستند: اول، افزایش پول و نقدینگی برای نیازهای بودجهای خود و تامین کسری بودجه؛ دوم، استقراض سیستم بانکی که از طریق خلق پول اضافه بر تولید، موجب تورم می‌شود.

(۱۴) محاسبه تاثیر تورم و روش‌های جبران آن در قالب پنج سرفصل زیر طراحی خواهد شد:

۱) ارزیابی عامل یا عوامل ایجاد تورم.

۲) ارزیابی میزان تاثیر هر عامل و شناخت سازوکار تاثیر آن.

۳) تعیین شاخص‌های سنجش و فرمول‌های محاسباتی و سبد کالا و خدمات مربوط به روش قیمتگیری.

۴) تعیین مسؤول پرداخت در هر مرحله.

۵) نحوه وصول مابه تفاوت اتفاق مالیت از وام‌گیرنده و نحوه انتقال آن به سپرده‌گذاران.

(۱۵) این روش موجب کاهش تورم و توجه بیشتر دست‌اندرکاران - اعم از دولت، سیستم بانکی، بانک مرکزی و مجلس شورای اسلامی - بر لزوم کنترل تورم و یافتن راههای کاهش آن و اقدام عملی برای حذف آن خواهد شد.

الگوی رفتار رسانه‌ای

همه کسانی که اهل "ارتباط" هستند، الگوی رفتار رسانه‌ای کسی مانند دکتر ابراهیم شیبانی، رئیس‌کل سابق بانک مرکزی را برای متصدی این پست شایسته‌تر می‌دانند تا الگوی باز و خودمانی دکتر مظاہری را. آنان عقیده دارند که قلمرو مسائل اقتصادی، بهویژه سیاست‌های پولی، از جمله اسرار است و فقط پرده‌نشیان حرم امن اجازه ورود به آن قلمروها را دارند و هرگز هم نباید آتفایی شوند، اما دکتر مظاہری از جنس و رنگ دیگری است و انس و الفتاش با مطبوعات و مردم را می‌توان از بی‌تكلفی‌اش در سلوک روزانه و موتورسواری‌ها تشخیص داد. او در جایی از همان طرح ۱۵ گانه‌اش درباره مردم می‌گوید: «مردم ما باهوش هستند و ماهیت پدیده‌های اجتماعی را درک و لمس می‌کنند. جلوه‌های ظاهری امور، آنان را از محظوظ و ماهیت پدیده‌ها - حداقل برای مدت طولانی - غافل نمی‌کنند. آنچه که ظاهر امری یا فعالیتی یا پدیده‌ای، با باطن و ذات آن تفاوت جدی داشته باشد، تفاوت‌ها و مغایرت‌ها را درک می‌کنند و به اشکال مختلف به آن عکس‌العمل نشان می‌دهند؛ گاهی به شکل سکوت، گاهی به شکل لطیفه و مطابیه و گاهی به شکل

کرده و سرانجام با ذکر این مبتدای مقبول که "قراردادان هر چیز در جای خودش، عامل ثبات و استقرار است" با خوبی‌بینی ادعا می‌کند که «این طرح، بانک را در جای خود قرار می‌دهد و ثبات و رشد و آرامش را برای هر سه عامل سپرده‌گذار، بانک و مشتری فراهم می‌کند.»

اتصال نرخ سود به نرخ تورم

بدیهی است که با توجه به موقعیت فعلی دکتر مظاہری، این ادعا بهزودی در بوته آزمایش قرار خواهد گرفت و درجه صحت آن تعیین خواهد شد. اما بخشی از این طرح که فعلاً مورد نظر است، ورود به بحث تورم و پیشنهاد متصل کردن نرخ سود بانکی به نرخ تورم است. دکتر مظاہری در آغاز این بخش می‌گوید: «فصل بعدی، وارد کردن پارامتر تورم و تعیین آثار آن در این گردش کار است.» بقیه این بخش را که مقدمه‌ای برای بحث‌های بعدی است، عیناً نقل می‌کنیم تا سوءتفاهمی ایجاد نشود:

۱-۱) ملاحظه کردن تورم با دو فرض مختلف می‌تواند عمل شود:

(الف) صرفنظر کردن از کاهش ارزش پول توسط سپرده‌گذار با نیت خیر و کمک به نیازمندان و قصد قربت.
(ب) طراحی تاثیر تورم و نحوه جبران آن برای سپرده‌گذارانی که مایل به حفظ ارزش پول خود هستند و قصد پرداخت وام بدون بهره دارند.

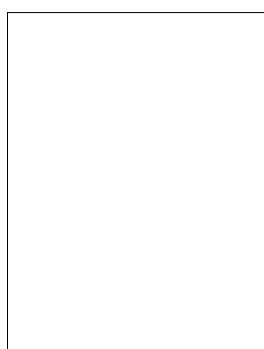
۱۳-۲) موارد مشمول بند "الف" بر اساس نظام قرض‌الحسنه رایج فعلی قبل انجام است. برای خالص کردن ماهیت این قرض‌الحسنه و در عین حال کاهش هزینه وام قرض‌الحسنه، پرداخت جایزه و قرعه‌کشی برای سپرده‌گذاران و کارمزد قرض‌الحسنه نیز از چهار درصد به دو درصد کاهش می‌یابد.

۱۳-۳) موارد مشمول بند "ب" برای تجهیز منابع برای پرداخت وام بدون بهره، تورم جاری محاسبه و اعمال می‌شود. مبنای جبران تورم، استرداد وام توسط وام‌گیرنده به اندازه ارزش وامی است که گرفته است. وام و قرض اگر مثلی باشد یا قیمه باشد، در هر حال، باید با شکل و ارزش اولیه‌اش به وام‌دهنده مسترد شود.

۱۳-۴) آنچه که در یک قرارداد قرض، مثل موضوع وام را توان ادا کرد، به بهترین وضعی که می‌توان معادلش را تعیین کرد، باید جبران شود.

۱۳-۵) در بررسی تاثیر تورم، اصل ثبات دیون و اصل تعديل دیون مبنای طرح قرار می‌گیرد.

۱۳-۶) وصف مال یا کالایی مورد وام، ملاک قرارداد وام است. قرض دادن چیزی که وصفش محدود نیست، شرایط خاص

در یک شرایط تورمی، دولتها عامل تورم هستند.

آیا طرح ۱۵ گانه دکتر مظاہری از ریشه خواهد خشکید یا استرشده‌اش در لابه‌لای پرونده‌های هیات عامل بانک مرکزی بایگانی خواهد شد؟

قطعاً تا پایان سال جاری شاهد اجرای آن نخواهیم بود.» اشاره وی احتمالاً به دور بعدی کاهاش نرخ سود بانکی و تکریمی شدن نرخ سود برای سال آینده است که از جمله اهداف ریسیسجمهوری است.

وامگیرنده، مديون وامدهنده است

ریسیسکل بانک مرکزی در ادامه توضیحات راجع به این طرح گفت: «مبنای این طرح آن است که رابطه بانک با سپرده‌گذار و وامگیرنده باید در قالب قرض سامان داده شود. در این صورت، در قرارداد قرضی - به جای قرارداد عقود اسلامی - وامگیرنده مديون وامدهنده است که عین یا قیمت و ارزش آنچه را وام گرفته، بازپرداخت کند.» به گفته وی: «اگر مبنا از حالت مشارکت بین سپرده‌گذار یا وامگیرنده و بانک، به حالت قرض درآید، امکان پرداخت بهره وجود ندارد، چون ربا تلقی می‌شود و بانک‌ها برای وام قرض الحسن نباید سود بگیرند و تنها مجاز به دریافت حداکثر دورصد به صورت کارمزده خدمات بانکی هستند.» دکتر مظاہری درباره چگونگی ورود تورم به قراردادهای وام اضافه کرد: «در قرارداد قرضی، بحث تورم پیش می‌آید و این ایده مطرح است که پس از طراحی فنی و فقهی و تایید اصل آن، شاخص اندازه‌گیری تورم توسط بانک مرکزی طراحی می‌شود،

شخصی که غیر از رشد هزینه‌های خانوار باشد.»

وی سپس راجع به نقش دولتها و سیاست‌های بودجه‌ای در ایجاد و رشد تورم توضیح داد و یادآور شد که «همه دولتها، یکی از وجهه‌های همتشان، کنترل تورم است و باید نرخ تورم در حد قابل قبولی باشد.» و بعد هم تأکید کرد: «البته تصمیم‌گیری در مورد نرخ مصوب تورم، به عهده دولت است و هر تصمیمی که دولت گرفت، بانک مرکزی باید برای جبران آثار آن چاره‌ای بیندیشد.»

تا اینجا حدود و ابعاد طرح تازه دکتر مظاہری و چگونگی اتصال نرخ سود بانکی به نرخ تورم روشن شد، و اما واکنش‌ها.

چه کسی تصمیم می‌گیرد؟

نخستین واکنش نسبت به این طرح، مربوط به دکتر حسین صمامی است که دیر کمیسیون اقتصادی دولت است. وی در ابتدای گفتگو با خبرگزاری ایرنا یادآوری می‌کند که سیاست دولت نهم، کاهاش نرخ سود است و هر طرحی برای اصلاح نظام بانکی که به افزایش سود منجر شود، در این چارچوب نمی‌تجدد و قابل اجرا نیست. و در مورد ارزیابی و تصمیم‌گیری راجع به طرح ریسیسکل بانک مرکزی هم به صراحة گفت: «تصمیم‌گیرنده در این مورد، کارگروه اصلاح رفتار و ساختار بانکی است که ریاست آن را معاون اول ریسیسجمهور به عهده دارد و در مرحله نخست، باید ابعاد فقهی طرح ریسیسکل بانک

انتقادهای اجتماعی در تاکسی یا مقالات علمی یا حتی به صورت طرح مساله و نظر یا خواست عمومی در منابر مطرح می‌شود.»

وی با چنان روحیه و چنین شیوه استدلایلی، از بازکردن افکار و آرای خویش برای مردم و مطبوعات ایالی ندارد و به نظر مرسد که برخلاف سلف محترم، از روپردازنی با رسانه‌ها و افکار عمومی استقبال هم می‌کند. بنابراین، بدزودی اجازه داد که نخستین کنفرانس خبری دوران ریاستش بر بانک مرکزی برگزار شود تا فرصتی برای طرح نظریات تازه باشد. گزارش‌هایی که از این کنفرانس منتشر شده، نشان می‌دهد که دکتر مظاہری ضمن پاسخگویی به پرسش‌های خبرنگاران، به صورت نسبتاً جامعی هم راجع به رابطه تورم با نرخ سود بانکی صحبت کرده و برای مقابله با شایعات معمول در حواشی جا به جایی‌های حکومتی، در ابتدای سخنان خود به حساسیت‌زدایی پرداخته و گفته است: «طرح جایگزینی نرخ تورم به جای سود تسهیلات بانکی، جزیی از نظام موجود و قانون بانکداری بدون ربا بوده است و تقارن زمانی طرح این ایده با تغییر در ریاست کل بانک مرکزی "تصادفی" است.»

تورم را باید جبران کرد

سپس راجع به خود طرح می‌گوید: «بحث آن است که اگر کسانی، با نیت خیر، سپرده قرض الحسن نزد بانک‌ها می‌گذارند که دنبال جایزه و سود نیستند، جایزه به آنها تعاقب نگیرد. بانک هم با کارمزد خود که همان دو درصد و سقف کارمزد بانکی است، به متقدیان وام قرض الحسن بدهد. این مبلغ کارمزد هم رقابتی باشد، یعنی زیر سقف دو درصد کارمزد، بانک‌ها با یکدیگر رقابت کنند.» وی افزود: «اگر این کار تورمزا باشد، باید آن را جبران کرد. نحوه جبران تورم نیز فقهی و کارشناسی است. بحث‌های کارشناسی در این خصوص از مدت‌ها پیش با حضور اقتصاددانان در قالب کمیته اصلاح ساختار نظام بانکی در جریان است و درصورتی که این کمیته به نتیجه نهایی برسد، آن را به دولت اعلام خواهیم کرد.» وی در مورد دستاوردهایی که تاکنون فراهم آمده است، توضیح می‌دهد: «نتیجه بحث‌ها تاکنون این بوده که اگر کسی سپرده قرض الحسن داشت و از آن محل به فردی وام قرض الحسن داده شد و در شرایط تورمی نیز قرار داشتیم، جبران این تورم چگونه خواهد شد؟» وی در این لحظه با قاطعیتی امیدوارانه می‌گوید: «با یافتن پاسخی برای این سوال، نظام بانکی قوام می‌گیرد.»

دکتر مظاہری در پاسخ به این سوال که آیا جایگزین شدن نرخ تورم به جای نرخ سود بانکی، تصمیم ریسیسجمهور مبنی بر کاهاش نرخ سود بانکی را نقض می‌کند؟ می‌گوید: «چنین چیزی صحت ندارد، ضمن این که چنانچه این طرح به تصویب برسد،

تقارن زمانی طرح این ایده با تغییر در ریاست کل بانک مرکزی "تصادفی" است.

تصمیم‌گیری در مورد نرخ مصوب تورم، به عهده دولت است و هر تصمیمی که دولت گرفت، بانک مرکزی باید برای جبران آثار آن چاره‌ای بیندیشد.

بلکه برای اطمینان دادن به فعالان اقتصادی که بازار پولی کشور صاحب دارد و همه چیز تحت کنترل است! بنابراین، اگرچه دکتر سبحانی از ساده‌گویی و صراحةً دکتر مظاہری شکفت‌زده شده است، ولی جای تعجب نیست که دکتر سبحانی هم از "لزوم کمتر صحبت‌کردن مسؤولان" می‌گوید و در رأس آنها هم مدیران بانک مرکزی را قرار می‌دهد. شاید او هم با پدر روحانی "سیدنی اسمیت" هم عقیده است که: "گهگاه بارقه‌ای از سکوت، گفتار را دلنشیں می‌کند."

مزاج اقتصادی

یکی دیگر از صاحبینظرانی که وارد این موضوع شده، ابراهیم امینی، نماینده سابق مجلس شورای اسلامی و عضو شورای مرکزی حزب اعتماد ملی است. وی تحت تأثیر گرایش‌های سیاسی خود و مناسبات خاص حزب اعتماد ملی با تیم دولت نهم، با نگاهی انتقادی به وعده‌های تبلیغاتی ریس‌جمهور مبنی بر تکریمی‌شدن نرخ سود بانکی طعنه می‌زند و چنین می‌آورد: «در فضای فعلی کشور، که شهریوندان تورم سراسام‌آوری را احساس می‌نمایند و هر عقل سلیمانی نرخ سود بانکی را تابعی از نرخ تورم می‌داند، [تکریمی‌شدن نرخ سود بانکی] غیرممکن می‌نمود، چرا که کاهش سود بانکی مستلزم کاهش نرخ تورم است و اگر تیم اقتصادی دولت نه تنها توفیقی در کاهش نرخ تورم نداشته باشد، بلکه روزبه‌روز نرخ تورم افزایش پیدا نماید، سخن‌گفتن از کاهش نرخ سود بانکی، به مزاج بیشتر شبیه است.»

وعده صفر

وی به سابقه چند ماه قبل و کشاکش بر سر تعیین نرخ سود بانکی در سال ۸۶ بازمی‌گردد و ادامه می‌دهد: «کاهش دستوری نرخ سود بانکی از سوی ریس‌جمهور، علیرغم مخالفت شورای پول و اعتبار و تیم اقتصادی وی که عملاً از سوی بانک‌ها جدی گرفته نشده و مخالفت ریس‌کل بانک مرکزی، فرضی را فراهم نمود که آقای مظاہری، فارغ‌التحصیل عمران که تجربه وزارت اقتصاد و دارایی دولت قبل را در کارنامه خویش دارد، به تکریمی‌شدن نرخ سود بانکی هم اکتفا نکرده و با شعار و عده "صفر" توجه همگان را به سوی خود جلب نماید و ریس‌جمهور هم برای تحقق آن، ولی پس از انتصاب، نه تنها از این شعار خود بگمارد، ولی پس از انتصاب، نه تنها از این زمینه، به آن عقب‌نشینی نماید، بلکه فرمولی ارایه دهد که بر اساس آن، نه تنها سود بانکی کاهش نیافته، بلکه عملاً شاهد افزایش نرخ سود بانکی باشیم، فرمولی که بر اساس آن، به جای سود، بانک‌ها، نرخ تورم بهاضفه کارمزد یک یا سه درصدی را از مشتریان خود مطالبه نمایند.»

مرکزی برسی شود و اجرای آن هم منوط به اجماع فقهی است، ولی هنوز اجماع فقهی در این مورد به دست نیامده است.» وی افزود: «پس از آن که اجماع فقهی حاصل شد، باید ابعاد نظری آن به لحاظ اقتصادی حل و فصل شود و صاحبینظران اقتصادی به بررسی آثار و پیامدهای آن پردازند و البته قبل از انجام این موارد، باید دید که آیا طرح آقای طهماسب مظاہری در راستای سیاست‌های اقتصادی دولت نهم، یعنی کاهش نرخ سود بانکی قرار می‌گیرد یا خیر.»

پس راهی دراز و پرداخت‌انداز در انتظار ریس‌کل بانک مرکزی است، راهی که ابتدای آن سیاست‌های دولت نهم و انتهای آن هم سیاست‌های دولت نهم است و در بین این دو سر قطب همنام هم گروهی از فقهاء و کارشناسان و ملاحظات دیگر صفت بسته‌اند. بنابراین، عبور از همین یک گزنه، نه تنها شش ماه، بلکه شاید شش سال طول بکشد! و طرح ۱۵ کانه از ریشه بخشکد یا ابترشده‌اش در لابه‌لای پرونده‌های هیات عامل بانک مرکزی بایگانی شود.

معاییر قانون و شرع است

واکنش دیگر از سوی قوه مقننه بود، باز هم سرکش و بی‌امان. دکتر حسن سبحانی، نماینده مردم در مجلس شورای اسلامی، ایده ریس‌کل بانک مرکزی مبنی بر تعیین نرخ سود بانکی از نرخ تورم را معاییر قانون عملیات بانکی بدون ربا دانست و به خبرنگار ایستادگفت: «از آنجا که این ایده شرط دریافت مازاد به ازای قرض‌الحسنه محسوب می‌شود، معاییر با قانون و شرع است.» و سپس ضمن ابراز شگفتی از مطرح شدن ایده جایگزینی نرخ تورم به علاوه سه درصد کارمزد به جای نرخ سود بانکی مورد عمل فعلی بانک‌ها، گفت: «از نوع نگاه مسؤولان نظام پولی به مسائل حساس پولی شگفت‌زده شدم. اگر قرار باشد در بخش‌هایی از حوزه اقتصاد، برخی از مسؤولان کمتر صحبت کنند تا آثار صحبت‌شان به حوزه‌های اقتصادی شوک وارد نکند، بهطور قطعی، در رأس این مسؤولان، مدیران بانک مرکزی قرار دارند.»

دکتر سبحانی معتقد است که مدیران بانک مرکزی باید در رأس "کم‌گویان" قرار داشته باشند.

گهگاه بارقه‌ای از سکوت

همانطور که اشاره شد، برخی از اهل "ارتباط" جدأ قایل به "کم‌گویی" رؤسای کل بانک‌های مرکزی هستند و به عنوان یک الگوی رفتاری شایسته و قابل تقلید در این زمینه، به آن گرینزپن استناد می‌کنند، مردی که ۱۸/۵ سال ریس‌فدرال رزرو بود و در آن جایگاه، هم نظام پولی ایالات متحده را اداره می‌کرد و هم به تعبیری، نظام پولی دنیا را، و در هر سال هم تنها چند دقیقه در برابر نماینده‌گان رسانه‌های گروهی آفتابی می‌شد، آنهم نه برای گشودن رازهای پرده‌نشینان، یا قصه‌گویی و روایپردازی،

آقای مظاہری با شعار و عده "صفر" توجه همگان را به سوی خود جلب کرد و ریس‌جمهور هم برای تحقق آن، ولی را بر مسند ریاست بانک مرکزی گماشت.

انگور همان عنب است

و بعد برای تقویت مغز و محتوای نظریات انتقادی خوبش، از ادبیات عرفانی وام می‌گیرد و می‌گوید: «این فرمول انسان را به یاد داشتن "انگور" و "عنب" و "اووزوم" می‌اندازد که به دلیل عدم آشنایی فارسی زبان، عرب و ترک برای خرید قوت خودشان، با همدیگر دعوا می‌کنند و شخص عاقلی که برای پایان مشاجره دخالت می‌نماید و انگور را به آنها نشان می‌دهد، همه متوجه می‌شوند که خواسته‌هایشان یکی است، متنهایه دلیل همراهان نبودن، از درک مفاهیم همدیگر عاجزند.» سپس چنین نتیجه می‌گیرد: «فرمولی که از سوی آقای مظاہری مطرح شد، نه تنها به کاهش سود بانکی منجر نمی‌شود، بلکه به افزایش آن خواهد انجامید، ضمن آن که ایرادات اساسی دیگر هم به آن وارد است که امکان عملیاتی کردن آن در سیستم بانکی کشور وجود ندارد.»

تورم را دریاب!

وی پس از این انتقاد غیرمستقیم، به اصل نظر خود می‌پردازد که: «از آنجا که مرکز نقل این بحث در شرایط اقتصاد ایران به نرخ تورم برمی‌گردد و در هر دو طرف سپرده‌گذار و وام‌گیرنده در مورد نرخ کارمزد بانکی چندان بحث و مناقشه‌ای وجود ندارد، از نظر این تویینده، آنچه در همه بحث‌های مرتبط با سود بانکی متفوق مانده است، این است که چرا باید در اقتصاد ایران نرخ تورم دورقمی نهادینه شده به مدت ۳۰ سال تداوم داشته باشد که از زاویه تعديل سود بانکی با نرخ تورم وارد بحث شده و در صدد اثبات ریاضیات آن در نظام بانکداری اسلامی برآییم؟ و در پایان چنین نتیجه می‌گیرد: «سود بانکی و نرخ تورم در اقتصاد امروز دنیا و کشورها را بطور همبسته دارند، با این تذکر که سود بانکی متغیر وابسته و نرخ تورم متغیر مستقل است. تا زمانی که دولت به جای اتخاذ و اجرای سیاست‌هایی که به کاهش نرخ تورم منجر شود، به صدور دستور و زمان برای کاهش نرخ سود بانکی بپردازد، این مشکل همچنان لایحل باقی خواهد ماند. اما اگر عزم دولت بر کاهش نرخ تورم قرار گیرد و لوازم و مقتضیات چنین هدفی را بپذیرد، آن وقت به راحتی نرخ سود بانکی هم بدون هیچ دستور و زمانی کاهش خواهد یافت.»

شد غلامی که آب جو آرد

قطعه آخری مقاله انتقادی اینی هم برگرفته‌ای است از اندیشه‌های مولانا و اشاره به مصدق امروزین "شد غلامی که آب جو آرد - آب جو آمد و غلام ببرد". بهنوشته وی: «علاوه بر آن، وظیفه رسالت بانک مرکزی آن است که با اجرای سیاست‌های پولی، به صورت منطقی و کارشناسی‌شده، بر اسب سرکش تورم لجام زده و آن را مهار نماید، اما با اجرای چنین تئوری‌ای، بر عکس، این تورم است که سیاست‌های پولی را به طور کامل تحت الشعاع خود قرار می‌دهد و حکایت غلامی می‌شود که آمد آب ببرد، آب آمد و غلام ببرد.»

قابل بررسی است

اما حسن نوعی‌اقدم، عضو هیات‌ریسیه مجلس شورای اسلامی، لحنی نرمتر و مدار ایی تر دارد. به گفته وی: «ایده ریسی کل بانک مرکزی قابل بررسی است و کارشناسان و صاحب‌نظران باید نظریاتشان را در این زمینه بیان کنند.» وی سپس به تفاوت در آرا اشاره کرد و افزود: «بسیاری از کارشناسان با تایید ایده مظاہری، آن را اجرشده در دیگر کشورها می‌دانند، ولی برخی از صاحب‌نظران نیز انتقاداتی کرده‌اند، دلیل این موضوع نیز جدیدی‌بودن این ایده است.» وی در ادامه گفتگو با خبرگزاری ایستا، نظریات انتقادی یا گلوگاه‌هایی را که بر سر راه این طرح وجود دارند، مورد توجه قرارداد و گفت: «نرخ سود بانکی نمی‌تواند ثبت شود، چرا که تورم در طول یک سال نرخ ثابتی ندارد؛ از آن گذشته، چالش اظهارنظرهای متفاوت مراجع چندگانه اعلام‌کننده آمار رسمی تورم نیز وجود دارد. پس این موضوع باید بررسی شود که آیا نرخ تورم موردنظر بانک مرکزی، مبتنی بر شاخص‌های خودش است یا شاخص سایر مراجع ذیصلاح نیز ملاک محاسبه قرار می‌گیرد؟»

خبرویت ریسیس جدید

در گیروار این نظریه‌پردازی‌های عمدتاً مخالفت‌آمیز، ریسیس کل بانک مرکزی هم بیکار نشسته بود. وی که پس از سال‌ها عهده‌داری وظایف مدیریتی در سطوح و مراتب بالای اداری، از مزه‌های کارکشتنگی گذشته و به خبرویت رسیده است، در این مرحله با ارزیابی شدت و جهت امواج و جریانات آشکار و پنهان ناشی از مطرح شدن طرح خود، دست به ابتکار عمل تازه‌ای می‌زند و با درک ریشه درد - و در عین حال، شناسایی داروی اصلی درد - برای مشروعیت‌بخشیدن به طرح خود به

■ ■ ■
چرا باید در اقتصاد ایران
نرخ تورم دورقمی
نهادینه شده به مدت ۳۰
سال تداوم داشته باشد؟
■ ■ ■

■ ■ ■
آیت الله العظمی مکارم
شیرازی: در مورد کلیه
بدھی‌هایی که زمان زیادی
بر آنها گذشته، با پرداختن
مبلغ سابق - بدون افروزن
مقدار تورم متوسط اشیاء -
برائت ذمه حاصل نمی‌شود
و ادای دین صدق نمی‌کند.
■ ■ ■